

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

lună 1 cor. 70 bani, 1/4 an 5 cor., 1/2 an 10 cor., 1 an 20 cor.

Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, 1/4 an 7 cor., 1/2 an 14 cor., 1 an 28 cor

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

INSERTIUNILE

Un gir garmond prima-dată 14 bani, a doua-oră 12 bani a treia-oră 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăcei Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

In România

abonamentele se fac la Agenția de Publicitate Carol Schuler București, strada Șelar, 10.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Numele singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografeia”, societate pe acțiuni. — În Alba-Iulia la librăria Weisz Bernat „la loterie”.

Totul dela stat...

Două studii politice și social-economice au apărut zilele trecute în limba maghiară. Unul e studiul lui Beksis, „Nemzeti actio” — despre care am făcut deja amintire — ear' al doilea are titlul „A székeselység pusztulása” și e scris de Sebess Dénes, deputat dietal din M. Ogorheiu.

În cel dintâi, Beksis — deși recunoaște că „situația economică” e rea — pune mari speranțe în viitorul nației maghiare, care — după cum profetește el — are să facă în viitorul apropiat lucruri mari, să stăpânească și dirigeze un colț de lume. Contrar acestui optimism, Sebess în studiul său arată, că Sécuii și peste tot Maghiarii din Ardeal se calicesc, slăbesc, se împuținează, cu un cuvânt sunt pe calea decadentei și peirii.

Dacă însă acești doi pioneri ai maghiarismului se deosebesc în punctul de plecare, se unesc în felul și cu privire la mijloacele, prin cari vor să ajungă fiecare la ținta propusă.

Beksis vrea și crede, că nația maghiară are să ajungă mare, impunătoare popoarelor Europei. Spre acest scop trebuie să maghiarizeze toate popoarele nemaghiare din Ungaria, apoi are să urmeze influența stăpânitoare a Maghiarilor asupra popoarelor și statelor din Orient.

Ca să se poată ajunge aceasta, Beksis provoacă la luptă și muncă neîntreruptă societatea maghiară, dar' mai presus de toate provoacă guvernul să facă totul cu mijloacele ce-i stau la dispoziție, ca nația maghiară să se consolideze tot mai mult, ear' maghiarizarea să fie promovată pe toate căile, pe calea culturală, economică etc.

Sebess în cartea sa, asemenea lui Beksis, arată că doi factori sunt cari au să aere și să măntuească de peire maghiarimea Ardealului: societatea și cunoscătorii — guvernul țării.

Adeci ambii scriitori politicieni strigă după ajutorul stăpânirii. Unul zice: tu, guvern, ajută și fă totul, ca nația maghiară să devină mare. Celălalt zice: tu, guvern, să sari în ajutorul Sécuiilor și Maghiarilor ardeleni, căci altcum să prăpădesco!

Este acesta vechiul și predilectul cântec al Ungurilor: a cere și a aștepta totul dela stat. L-am accentuat și de

alte-ori și dacă revenim asupra lui, cauza este nu numai constatarea, că cele două studii politice maghiare mai nou bat calea veche, dar' cu deosebire o altă constatare, pentru noi și stăpânitori cu eventuale grave consecințe.

Văzând impotența societății maghiare, ear' de altă parte cuprinsă de un șovinism destrăbălat, guvernele maghiare tot mai mult angajează rorfele și resursele țării noastre poliglote în favorul și pentru promovarea unei singure naționalități, a naționalității maghiare, ear' celorlalte nu numai că nu le tind aproape nimic — cel puțin nu în proporție cu jertfele de bani și sânge ale lor — dar' caută a le zădărnici ori ce înaintare și a le nimici, ca naționalitate.

Acest adevăr îl știu toți aceia, cari urmăresc cu atențiune direcția luată de guverne. Beksis îl constată cu mare satisfacție, accentuând, că Darányi pe teren economic și Wlassics pe teren cultural duc maghiarimea spre o evoluție fericită, „așezând pe bas tot mai adânci politica națională maghiară”.

Să înțelege, că dacă societatea maghiară singură ar încerca propagarea maghiarizării și împedecarea progresului nostru, nu am grăi nimic, deși astfel de încercări tulbură pacea și buna înțelegere între cetățenii patriei. Dar' când statul, la susținerea căruia contribuim cu toții, comite astfel de păcate, avem și noi cuvântul. Și cuvântul nostru este de protest și de memento.

Protestăm, ca statul să folosească resursele date de noi contra noastră și numai în favorul unui popor și facem atenți pe guvernanti, că acest procedeu poate avea grave consecințe, atât pentru noi, dar' cu deosebire pentru Maghiari. Despre aceste însă vom vorbi cu altă ocazie.

Sibiu, 29 Ianuarie 1902.

**Eulenburg despre tripla-
alitanță.** La banchetul dat de colonia germană din Viena, ambasadorul Germaniei, prințul Eulenburg, a ținut un toast, în care a spus următoarele: „Legătura, care împreună pe nobilul Domnitor al Austro-Ungariei cu împăratul german și interesele germane, e atât de puternică, încât o putem numi indisolubilă. Aliația, care a prins atât de adânc rădăcini în sentimentele noastre, e un edificiu atât de solid, stă pe o bază atât de

tare și are o construcție atât de fină, încât poate să împlină ori-ce rîfor. Aceia, cărora nu le este pe plac aliația aceasta, nu o vor pute desface. Ear' noi, cari sîntem legați de ea cu toată inima, nu vrem și nici nu sîntem mîci de credință, dacă razele de soare sînt schimbate pe un moment de o ploaie sau o ceață mică. Aliația noastră a devenit dominiul păcii, vatra noastră plăcută, asupra căreia veghează amicitia a doi Suverani nobili. Prințul a terminat toastul, urînd viață lungă Monarhului nostru.

Două alegeri. În cercul Gherlei, după-cum am mai amintit, alegerea de deputat va fi în 4 Februarie n. Doi candidați liberali sînt până acuma: Gajzágo Ferenc și contele Kardosonyi Aladár. — O altă alegere va fi în 11 Februarie n. în Zsámbokréti, cerc devenit vacant prin abdicarea lui Rakovszky István, ales la Csorna. Aici se va da o luptă strajnică între partidul popular și cel guvernamental. Poporalii au pus candidatura lui Dr. Major Ferenc, căzut la alegerile generale.

Desmințire. Față de știrile răspândite prin ziare, că ministrul de externe, contele Goluchowsky, în scurtă vreme își va da abdicarea, — semi-oficiosul „Magyar Nemzet” declară, că poziția lui Goluchowsky astăzi e mai neclintită ca ori-cînd, și că conducerea politicii externe a Monarhiei în mîntle lui este mai sigură. Nici Maiestatea Sa Monarhul nici contele Goluchowsky nu s'au ocupat cu astfel de planuri, sulate de unele ziare iubitoare de sensații.

Din Bucovina. După-cum se vede din ultimul număr al „Deșteptării” din Cernăuți, între frații bucovineni e pe cale să se stabilească o apropiere, o înțelegere, în ce privește ținta politică pe viitor. Tratatulele se țin deocamdată în secret. Ar fi foarte imbușurător pentru lumea românească, dacă seziunea dintre deputații așa ziși „conservatori” și „naționali populari” ar înceta, concentrându-se toate forțele de luptă într-o singură tabără. Un pas serios se vede, că a fost făcut în direcțiunea aceasta, deoarece baronul G.

Vasileo, șeful „pactiștilor” a scris un articol, în care anunță desființarea pactului, după-ce guvernul nu s'a ținut de cuvînt.

Congresul catolic. Luni s'a început dezbaterile în special a proiectului comisiei de 27, relativ la înființarea autonomiei catolice. Titlul s'a primit în modificarea următoare: „Statutul organic al autonomiei bisericesti a bisericilor de rit latin și grec”. În această ședință, cu mai multe modificări propuse în deosebi de membrii din opoziție, s'au primit 8 §§. Ieri s'a continuat ședința, începînd la 4 ore p. m.

Din dietă. Camera ungară a decis în ședința de Luni, că dreptul de a alege deputat al cercului Dej nu va fi suspendat și astfel presidentul a fost imputernicit să iee măsuri pentru ținerea unei noue alegeri. După aceasta deputatul G. Serb, ca referent, a prezentat raportul despre școalele militare hovenzești și despre scutirea de dare militare. Primindu-se apoi proiectul de lege referitor la o linie ferată vicinală de dincolo de Dunăre, a urmat raportul comisiei de imunitate, în care se propune suspendarea imunității mai multor deputați, între cari și a Slovacului Valasek, acuzat cu agitație contra naționalității maghiare. Cu această ocazie a resumat prima vorbire din partea deputaților naționaliști. Dr. I. Rujac, luînd în apărare pe colegul său Valasek, se declară contra estradării, pe motiv că alegerea și așa-i atacată, pe bas, pe care se invocă estradarea. Dacă Valasek a comis crima, ce i-se impută, Curia va nimici negreșit mandatul. Atunci, constatată fiind crima, se va pute porni și procesul pentru agitație.

Punîndu-se la vot, dieta întreagă afară de Sași, Slovaci și Serbi votează pentru propunerea comisiei.

În ședința de ieri s'a început discuția bugetară, care va dura timp mai îndelungat.

Pertractarea părintelui Ardelean.

Sătmăr, 25 Ianuarie n. 1902.

În 25 l. c. s'a terminat pertractarea părintelui Ardelean din Negru înaintea judecătorei cercuale din Sătmăr. Sala de pertractare a fost aproape copleșită

de public ascultător, între care nici pe lângă cea mai mare bunăvoință, nu pot însemna mai mulți de trei Români.

Destul atîta.

Jude a fost: Uray Kálmán; procuror: Antal; apărător: Dr. I. Ciordaș, candidat de avocat; notar: Fekete și interpretor: părintele Hozaș, prof. la g'mnasiul din Sătmăr.

Presa a fost reprezentată prin doi redactori, unul adv., celălalt profesor, afară de asta considerabilă asistență oficioasă.

Acusatul, părintele Ardelean, predă: oă în 25 August et. n. 1901, substituindu-l pe părintele din Dob (com. Sătmăr), a intrat în biserică, ca să facă pregătiri pentru sf. misă. Întrînd a găsit acolo câteva mueri, cari cântau o cântare ungurească, cu toate că biștele mueri de abia știu câteva cuvinte ungurești. Părintele le-a interzis să mai cânte și îndrumându-le la ordine, le-a dat calea afară din biserică.

Judele: Pentru ce le-ai interzis d-ta muerilor să cânte?

Ardelean: Pentru-că în biserică română gr. cat. se cântă numai românește, — și numai cântări, cari sînt aprobate și de forurile înalte bisericesti; și le-am interzis să cânte, pentru-că nu puteam începe sf. misă de cântecul lor...

A venit apoi rîndul la ascultarea martoriilor.

Judele: Cu ce cuvinte v'a interzis părintele să cântați ungurește?

Martorul I.: Mergeți afară de aici, mueri, și nu rușinați biserică cu cântarea aceasta ungurească. (Asemenea au mărturisit și celelalte 7 mărturii).

Judele dictează: la cuvintele acestea noi am eșit și ne-am scandalizat.

Apărătorul: Protestez și înșinuez cas de nulitate pentru luarea falș la protocol a mărturisirii martorului..

Judele: Scandalisatu-v'ați de procedura părintelui?

Martorul I.: Nu ne-a părut nouă tare rău, domnule, dar' nici bine nu ne-a căzut.

Apărătorul: Câte-ai fost de față cu totul în biserică?

Martorul I.: 9 inșe.

Apărătorul: Participați-ai voi la sf. misă în acea zi?

Martorul I.: Participat.

Apărătorul: Care e textul cântării interzise?

dice să „găsesc amestecate dispozițiuni de drept religioz, mai cu seamă de drept penal. Ca dispozițiuni de drept privat, găsim mai ales acelea relative la raporturile agricole, la rudenie, la căsătorie, la familie, mai cu seamă relațiunile dintre bărbat și femeie etc.

La 1779 prințul Ipsilante publică în Muntenia o condică, scrisă în grecește. Această condică s'ocupă de organizarea judecătorească, de oare-cari dispozițiuni și dirigiții administrative și de un număr foarte restrîns, de dispozițiuni din dreptul privat precum: zestre, moștenire, trimirie (a treia parte), diată, epitropie, imprumut, răzășie, dobânzi, anarghirie (defăimarea zăpăului, fiindcă nu s'au primit banii), soț, părinți și copii, vînzare, paragrafe etc. Toate aceste materii însă sînt foarte sumar tratate.

La 1814 s'au tipărit în Iași un resumat metodic după pravilele împărătești (Adunarea cuprînzătoare în scurt din cărțile împărăteștilor Pravile), de Alexandru Donici. Afară de cele din-tăi șapte titluri și de cele două din urmă, unde găsim reguli din procedură, toate celelalte materii sînt relative la dreptul privat.

Lucrarea dlui Donici nu are numai caracterul unei opere particulare; ea are chiar un caracter oficial, pentru-că este tipărită cu autorizarea Domnitorului de atunci din Moldova și așa s'explică pentru-ce era acest resumat considerat ca avînd putere de lege.

FOIȚA „TRIBUNEI”.

De peste an.

IV.

Dreptul civil român.

De

C. Nacu.

Profesor la universitatea din București volumul I. 8,° mare. 942 pag. Preț 12 lei.

(Urmare și fine).

Pentru ca să aruncăm o mică lumină asupra dezvoltării legiurii române, dăm din opul dlui Nacu următoarele pasaje foarte interesante:

„În istoria statelor române, e o perioadă de mai multe secole, aceea a trecerii barbarilor, în care domnește întunecul cel mai mare, întunecul ce cu anevoie va avea să se împrăție, spre a fi înlocuit de lumină și de cunoștință. Grea trebuie să fi fost soarta populațiilor Daco-Romane dela Dunăre și Carpați și mare a fost forța lor de a rezista tuturor năvălirilor hordelor ce au trecut pe teritoriul lor. Este ova admirabil, cum, cam pe la începutul istoriei moderne, apare în aceste locuri un popor neo-latin, împărțit în adevăr în state mici, însă cu totul omogen. Intocmai ca și limba, datele, moravurile, instituțiunile ce domneau aci se prezentă cu un caracter în esența lui roman.

Cari erau regulile ce urmau aceste populațiuni în epoca de întunericime? Cari din instituțiile și obiceiurile vechilor colonii romane erau păstrate? Cari din obiceiurile poporului Dac, sau ale neamurilor cari au trecut pe aici au rămas de s'au amestecat cu cele Romane? Eată chestiunea la care cu greu s'ar răspunde. Din nenorocire, datele sînt aproape necunoscute și istoria instituțiilor, ca și cea a evenimentelor petrecute în aceste locuri, este încă de făcut.

„Rudenie ce există între limba Daco-Romanilor, sau Românilor și limba latină, ar fi trebuit să înlesnească în aceste pămînturi introducerea legii justiniane. Dar' este probabil că pe acele vremuri se ocupau oamenii foarte puțin de învățătura legilor și de legislație. Abia după ce descendenții colonilor romane, amestecați cu locuitorii vechii Daciei, începură a forma staturi (din cari sînt cunoscute acelea ale lui Bărlad, și ale Țării Gelu, Menumort, Glad sau Vlad, Basarab, Cordova și alții), se făcură oare-care încercări pentru a întemeia societatea pe legalitate, și atunci se serviră mai lesne cu Basilicalele, decât cu dreptul justinianeu. Și mai cu seamă sub raportul spiritual, Dacia, dela împăratul Constantin încoace, se supuse bisericii răsăritului; personalul clerului bisericesc venea de acolo în țeara românească și Bizanțul fu încă multă vreme centrul civilizației, pe când Roma nu se ridicase încă de sub invasiunea barbarilor.

„Cristianismul nu se întemeiease bine în țeara românească, cu toate că se întinse și în Bulgaria. Dar' fiindcă numai preoții erau în stare de a avea atunci toată știința, erau mai mult decât probabil că legile bisericesti ale Bizanțului fură introduse în pămînturile noastre, și cu chipul acesta cunoștința Basilicelor se împrăstia mai mult decât aceea a dreptului Roman.

Cătră aceasta, și chiar de nu ne-am putea încredința că Basilicalele erau introduse formal în țările noastre, tot putem crede că erau cel puțin cunoscute; pentru-că Daco-Romanii, dincolo de malul drept al Dunării, fiind mai mult sub stăpînirea împăraților Bizanțini, erau supuși legilor împărătești (Basilicalele); și prin urmare acestea nu puteau rămîne necunoscute compatrioților lor din ceastăaltă parte a Dunării. Mă adăgăm încă că Bizanțul se ținea în timpul acela de pretențiile sale asupra țărilor noastre, cari se considerau, cel puțin cu numele, ca supuse bisericii Orientului.

„În fine, cu toate că țeara noastră a fost în vremele acelea mai mult pradă corqueranților barbari, dar' consid'rînd repede strămutare a lor din dominațiunea acestor pămînturi și mai cu seamă obiceiul barbarilor de a lăsa supușilor să se bîntore de instituțiile lor nu este de loc de mirare, că Daco-Romanii se serveau de Basilice, întocmai precum și Galii sau Galo-Romanii, din Galia se cărmuiau de legile lor romane cu toate că erau stăpîniți de Franci;

Martorul I.

„Elkésült már az aranyos koszorú
Mindenkinek kezében az olvasó,
Fehér-piros-sárga a rózsája
Az angyalok mosolyognak réjára.

(Ris și zgomot, încât judele e silit să admonizeze publicul ascultător).
Asemenea au fascinat și celelalte mărturii.

D. a. la 1/3, 3 clasuri a venit rîndul vorbirilor de acuză și de apărare.

Procurorul cu vorbe scurte, dar cu atât mai violente a ridicat acuză contra părintelui Ardelean pentru delictul comis contra *exercitării libere a religiei* și l-a cerut condamnarea pe baza paragrafilor 190 și 191, basându-și acuză pe sacrilegiul comis de Ardelean contra limbii ungurești, prin ce a violat simțul religios al muierilor, cari erau în biserică; a conturbat decursul liturgiei și a provocat un scandal public...

Apărătorul într-o vorbire entusiastă și cuprinzătoare, cu toată bărbăția respinge acușele nemeritate ale procurorului, și reflectează numai prin cuvintele, că oine cu tină aruncă, mai tare pe sine înșuși se murdărește... În merit nu se apără față de acuză lipsită de ori-ce basă și motive juridice, ci se apără față de o judecată severă, adusă pe semne încă înainte de începutul pertractării...

Basându-se pe articolul de lege XLIV. din 1868, și pe înaltul rescript din 30 August 1868 acuzatul a avut tot dreptul să interzică cântarea ungurească în biserica românească, unde numai românește e permis a cânta, și exercitându-și astfel dreptul, nu l-a putut acela totodată și viola...

În dreptul criminal, în legea penală nu avem nici un paragraf, care ar lua în apărarea sa deosebită limba ungurească, și până-oc n'avem o astfel de lege, până atunci nici pe acuzatul părinte nu-l putem parenta moralicește pentru violarea limbii ungurești, dacă peste tot ar fi violat-o. Pe baza legii fără de lege nu putem pe nimeni pedepși. Nullum crimen sine lege...

Decursul liturgiei nu l-a conturbat acuzatul, căci sfânta misă el însuși a ținut-o în cea mai mare liniște și ordine fiind de față chiar și muierile, cărora li-s-a interzis cântarea ungurească.

Nici scandal n'a provocat, căci martorii au fascinat unanim, că nu ni-a părut bine. O dispoziție simplă stă foarte departe în girul afecțiunilor sufletești de scandalizare...

Apoi se fi fost chiar și scandal, nu a fost acela public, căci prezența a lor 9 indivizi nu-l încă publicitate, fie acele chiar 9 țărane bătrâne.

Dintre criteriile delictului, precizat în paragraful 190 și 191 nici unul nu subversează. Cere achitarea...

Fără luarea în cumpănă a argumentelor convingătoare, fără de confrontarea acuzei și a apărării, la îndemnul celui mai malițios șovinism, împins de cea mai nefermă ură față de preotul român, imediat, cu două secunde după terminarea apărării, me-

chanice — așa zicând — s'a ridicat judele, să declare sentința:

6 luni temniță, 400 cor. pedeapsă în bani, în cas dacă nu s'ar pute încassa, separat 20 de zile temniță și spesele procesuale.

Bucură-te șoane și încântă-te de atâta imparțialitate a erei de lege, drept și dreptate...

Ear' d-ta, vrednic părinte Ardelean, mângăie-te și convins să fii, că simpatia întregului neam românesc și în întunecul temniței te vor urmări, dacă mâna dreaptă a dreptății nemaclute nu te va pute scăpa de-al temniței păreți!...

Limba liturgică maghiară și diecesa oradană gr-cat.

Pietatea, ce au manifestat-o creștinii cel dintău față de cele trei limbi de pe crucea lui Christos, a îndemnat biserica străbună de a sfîși tipul acestor limbi și de a ridica la demnitatea de limbă liturgică în răsărit limbile: greacă și siro-chaldaică, ear' în apus cea latină. Până ce biserica n'a fost sfîșiată de eresii, n'a făcut abateri dela această praxă, dar' în veacul al V-lea, când s'a lăsat în Armenia erezia monofitismului, sub influența acesteia s'a introdus acolo ca limbă liturgică cea armeană, în veacul al VI-lea în Egipt cea coptică, ear' în veacul al VII-lea în Abisinia limba etiopică. Dar' când o parte din aceste popoare s'au reunit cu biserica, pe lângă mărturisirea credinței, li s'au permis usul limbii, în folosința căreia a fost înainte de unire. Pe baza acestei praxe consfințite prin tradițiune a concesi apoi și Papa Inocențiu al X-lea la anul 1646 Rutenilor din nordul Ungariei, când s'au unit cu Roma folosirea limbii rutene de limbă liturgică; ear' Românilor la anul 1697 usul limbii române.

Atât biserica din apus, cât și cea din răsărit își au caracterul lor special. Și una și alta își imprimă caracterul sau individual popoarelor stăpânite de ea. Au trebuit însă să treacă prin multe suferințe bisericele de rit oriental din Ungaria, până-oc au ajuns la evoluțiunea formațiunii lor de azi, și s'au putut constitui pe baze naționale; astfel s'a format biserica gr-cat. ruteană și după multe încercări cea română; dar' când s'au unit ambele aceste biserici în secolul al XVII-lea Roma le-a asigurat ambelor dreptul limbii liturgice, în a cărei folosință au fost înainte de unire. Și ce lucru straniu! Până-oc toate bisericele de rit oriental din țeară, așa și Românii uniți se silesc prin biserici și goală a-și asigura și a-și dezvolta individualitatea lor etnică, până atunci Rutenii se lapădă de limba lor, ca de o haină netrebnică și se înhamă la carul altei națiuni neînruite cu ei în idiomă și rit și transformarea aceasta nefirească se întâmplă în un astfel de ținut, unde conglomerarea popoarelor de limbi diverse e mai mare — în Hajdu-Dorog.

sunt acelea din regulamentele organice ale ambelor țări și anexele lor, unde găsim dispozițiuni relative la străini, la actele stării civile, la publicitatea actelor relative la imobile etc. Adăogând apoi câteva legi și regulamente speciale, unele ofise domnești și mai multe circuli ministeriale, putem stabili starea legislațiunii civile în România înainte de promulgarea codului penal.

După acestea, dl Nacu, în mod sumar spune cum s'a creat Codul Napoleon în Franța și cum a fost acceptat acesta aproape în întregime și promulgat pentru România în 4 Decembrie 1864, sub numele de *Codicele Alexandru Ian I.* Intrarea în vigoare a codului civil român s'a făcut numai cu greu, după-oc s'au creat legile organizării judecătorești și a procedurii civile. Redactorii codului civil român s'au mai folosit în parte foarte neînsemnată de Codul civil Italian, luând din legea belgiană dela 1851 partea referitoare la „Privilegiu” și „Ipotece”.

Dl Nacu își exprimă dorința, că revizuirea codului civil român și aducerea lui în consonanță cu reformele impuse de civilizațiunea modernă și recerșele speciale din România, se va face cât mai curând, nelipsind poporului român nici susceptibilitate, nici elemente, cu cari să introducă reformele necesare. V. M.

Preotul din Hajdu-Böszörmény, Ignatius Roskovics — devenit mai târziu preposit capitar la Muncaci — face încercări în anii 1850-1860 de a traduce din limba ruteană în limba maghiară unele cântări și rugăciuni și în manuscris le propagă în jurul Dorogului. Încurajat de aceste încercări la anii 1862 a dat și tipărit în Dobrița cartea: „Ó hitű imádságos és énekes könyve”. Cântări și rugăciuni culese din Ostoic, Triod și Mineu cu aprobarea afirmativă a consistoarelor din Muncaci și Eperjes. Aceste cărți au avut mare trecere nu numai între Ruteni, dar' și între Români, grație comerțului viu epistolar ce există între aceste două popoare coreligionare și alimentat prin peregrinașe, ce întreprind în comun pe la mănăstirile din Maria-Pociu și Bicsad. Și loc mai potrivit pentru răspândirea cărților de rugăciuni maghiare nici n'ar fi aflat Rutenii — ca Pociul, unde afluența a lor 40-50 mii de peregrini la an, a făcut din Pociu un emporiu important de a inunda jumătate țeara cu cărți traduse de Roskovics. Dorogul era menit de sediul episcopiei gr-cat. maghiare.

După-oc o parte însemnată a parohiilor din diecesa Orășii se aflau în periferia acestei mișcări pentru strămutarea limbii liturgice, pe lângă aceea a bunul Dumnezeu a dăruit și acestei diecese vre-o 16-18 parohii rutene — prin urmare nici diecesa Orășii nu putu scăpa de sub influența acestui curent. Elucru știut, că Maghiarii la început se ocupau cu ideea de a înființa un episcopat gr-catolic maghiar; dar' și aceea e știut, că Românii gr-cat. s'au purtat destul de indiferent față de aceste tendințe a Maghiarilor, deși parohiile noastre au fost inundate de apeluri de a se asocia mișcării înscenate de ei. Dar' după-oc acestia au venit la convingere, că prin înființarea episcopiei maghiare tot nu-și vor ajunge scopul de a maghiarisa prin biserici pe Ruteni și Români, numai atunci au făcut o întorsătură în tactică; abandonează ideea episcopiei maghiare și cer numai ridicarea limbii maghiare la demnitatea de limbă liturgică provocându-se la biserica românească, în care limba liturgică e cea vorbită de popor. Mișcarea pentru introducerea limbii maghiare în diecesa Orășii a început Rutenii din Macău la anul 1863. Unde acestia ca „magyar ajku oroszok” cer preot deosebit de al Românilor, pe motiv al ei nu vreau să fie Români; ear' Românii în fața rugării Rutenilor îl roagă pe ordinariul, ca să aibă un cantor-invățător român, care nu numai în biserici, dar' la înmormântări și la alte funcțiuni bisericești să le servească toate cântările în limba românească.

Și cu aceasta aleană joacă est: căci violentările și scandalurile au ajuns la un record ne mai pomenit în biserica noastră.

(Va urma).

George Suta.

Din Blaj.

— Scriitoare particulară a Tribunei. —

— 27 Ian. n.

Serata teologilor — Societatea „Inoc. Micu Clain” — Monumentul marelui arhieru! — Chestiunea Petőfi.

Ieri, Duminecă seara, am avut de nou serată literară în marea sală de gimnastică. De când cu serata casinei, când dl Dr. Bunea își țineuse interesanta disertație despre *măndăstirea Pristopolul*, nu ne am mai întrunit până seară în această vastă sală, care s'a prefăcut de nou într-o sală de muzică, făcând exercițiile obișnuite trupei loc unor frumoase exerciții ale facultăților sufletești.

De astă dată ne-a întrunit, nu casina, ci societatea „Inocențiu Micu Clain” a teologilor nostri, doar cea mai veche societate literară în Blaj. Glasul clericii este simpatic și în Blaj. S'a văzut acest fapt și seară. Că la invitația lor a venit un public așa de numeros, că sala a fost literalmente îndesuită, și așa de distins, cum numai se poate. Escolența Sa, bunul nostru Metropolit, spre durerea tuturor, și mai ales a clericilor, a lipsit, pe cum am înțeles din plicina unei mici dispoziții a sântății, în urma căreia a fost lipsit și din catedrală, — un cas acesta foarte rar. Dar' am remarcat printre onoratori pe canonicii: Gav. Pop, Dr. Bunea, Dr. Smigelski și Dr. Marou, apoi: B. Rațiu, rector seminarial, N. Popescu asesor, St. Pop, protonotar consist. profesorii S. Nestor, I. F. Negruțiu, Dr. Sâmpălean,

Dr. Dăianu, E. Sabo, V. Suciu, Flaviu C. Domșa, Aurel C. Domșa, etc. S'a remarcat prezența numeroasă a doamnelor și domnișoarelor, cari au dat un aspect grațios salei.

Se vedea deja din numărul considerabil al ascultătorilor că interes deșteaptă producțiunea teologilor, cari acum abia a doua oră pășeau în felul acesta înaintea marelui public. Și marea interes — trebuie să anticipez — a fost răspândit abundent din partea harnicilor membri ai societății „I. Micu Clain”.

Lupă un scurt și potrivit cuvânt de deschidere, rostit de dl I. S. Frățilă, teol. c. IV. președintele societății, s'a prezentat pe podiu corul clericilor condus de intemeietorul și măiestrul său, dl Aurel Popovici, teol. c. III. „Marșul Economilor” de Porumbescu, a fost primul pînă la corul; compoziția foarte delicată, pătrunsă de multumirea vieală a țăranilor cu tigneală și voie bună, a fost bine interpretată, și a avut un efect înviorător asupra publicului. Tot așa de frumoasă e și compoziția: „Reșunetul Ardealului” de I. Vidu A. Popovici, care asemenea a reușit perfect. Alegerea acestor două piese, ca și executiunea a fost foarte norocoasă, nu tot așa mi-s'a părut însă ominosul punct „Ciasul răs”, baladă de Alexandru, comp. pentru cor de Vorobchievici. Cu deosebire tenoristii au simțit năpasta acestui „ceas răs”.

Dar' în schimbul acestei mici scaderi cu atât mai mare a fost succesul corului la punctul său ultim: „Pajura (?)” după (Doppeladler) marș de Wagner cu acompaniament de piano, executat cu măiestria obișnuită de domnul profesor Iac. Murăganu. Aici într-o adevăr efectul corului a fost uimitor, și atât tenoristii, cât și basistii au fost la culme. Publicul a fost atât de răpît de aceste ostășești, căt părea că acuși-acuși se ridică să pornească în marș, sau să cânte în acompaniament cu harnicii coriști. Dacă n'ar mai fi fost un punct în program, de bună seamă cu accentele acestui marș am fi însoțit pașii noștri martiali către casă.

Ca să încheiu cu partea musicală a seratei țin să amintesc încă punctul al 6-lea: „Il trovatore” de Verdi, violin solo de A. Popovici, acompaniament la pian de dl Murăganu. Întreaga partea musicală se datorește în primul rînd zelului domn Popovici, punctul acesta a fost exclusiv gloria dînsului. În „Reșunetul Ardealului”, de care numai o scurtă pauză îl despărțea, muncise d-nul Popovici, foarte mult, pentru-că nu numai a condus corul, ci conducându-l în același timp a cântat și solo: „Codrule ce te mândrești...? Obosala 'i-se pute oeli și pe față; cu toate acestea violina a fost așa de perfect, căt a stors admirațiunea, care se vedea prin șgomo-toasele aplauze ce-l acoperiră la sfîrșit. La cererea insistență a publicului a trebuit să mai cânte și „una românească”, și a cântat-o pe a ciobanului... A cântat-o duioș de dulce la început și răpitor de vesel, dar' discret și pătrunzător, cătră sfîrșit.

A și fost sîrbătorit ca un adevărat erou al serii musicale.

Trec acum la partea literară, printre ale căreia piese s'au fost întreprins frumoasele prestațiuni ale corului și ale dirigentului său. Partea aceasta a avut: 1. O disertație despre seota „Pocășilor”, de Oct. Popa, teol. cl. II. 2. O declamație: Cogbuș, „Hassan Pașă”, de Nic. Tivăciu, teol. cl. III. 3. Un cuvânt festiv, de Eugen P. Păcurar, teol. cl. III. 4. O poezie originală, „Pribeag” de St. V. Veljan, teol. cl. II. și 5. Un monolog comic predat de Iuliu Tătar, teolog cl. III.

Punctul din mijloc al acestei părți, *cuvîntul festiv* al distinsului tînr Păcurar, a fost totodată și cel mai frumos. Frumos compus, și mai frumos predat; bine întocmit ca fond, cu o elegantă formă literară, și pronunțat cu o dicțiune într-adevăr oratorică, simpaticul teolog a atras admirațiunea salei întregi. Nici nu e mirare; vorbia doar' despre Inocențiu Micu Clain, cel mai mare arhieru român, și vorbia un teolog român entusiast și simțitor.

Voiu căuta să vă trimit acest frumos discurs în întregime, spre a-l face cunoscut în cercuri mai largi, cu atât mai virtos, că prin el se pledează pentru ideea nouă („monumentul lui Clain”), la a cărei realizare cuvine-se să contribuie fiecare Român de inimă. Dar' și până atunci țin să reasumez în câteva puncte cuprinsul discursului.

Oratorul remarcă dintru început importanța timpurilor, ce străbatem: că

am pășit tocmai peste pragul veacului XX., moment care în toată lumea pare a fi marcat începutul unui curent mai idealist. Amintește de iubileul sfintei uniri, care pe noi, fiii bisericești gr-cat. ne-a preocupat în timpul din urmă mai mult. Relevează figura lui Clain, ca cea mai strălucită din trecutul de 200 ani. Amintește de opul valorosului nostru istoriograf Dr. Bunea, prin care figura marelui arhieru s'a pus în adevărată sa lumină. Elogioasele cuvinte despre cartea doctorului Bunea, care ea chiar în fața oratorului, sînt subliniate de întreg publicul prin vii aclamațiuni și aplauze.

Continuând oratorul spune, că pe lângă *monumentul acesta spiritual* ar trebui să eternizăm memoria lui Clain și cu un monument sculptural, care se împodobească piața Blajului, pe care Clain l'a întemeiat, monument, prin care să ne arătăm mai vîdit recunoștința față de marea nostru binefăcător, care ne-a iubit pînă la moarte, și încă moartea esilului. Trece pe dinaintea ochilor noștri fazele vieții și luptelor lui Clain; scoate la iveală faptele și virtuțile lui și încheie printr-o frumoasă perorațiune, pledând pentru realizarea ideii cu monumentul, idee pe care societatea teologilor, ce poartă numele lui Clain, s'a ținut deoseare să o lanseze și speră, că aflând favorabil echou la marea public românească se va și realiza.

Insuficientul orator este viu aclamat și aplaudat.

Despre celelalte puncte voi vorbi mai pe scurt. Disertația dlui Popa a fost luată cu multă hărnicie și dovedește multe cunoștințe teologice. Forma însă mi-s'a părut nepotrivită pentru o astfel de serată, în care prevaля publicul laic; a întredăsat a scoate la iveală momentul actual al chestiunii, apoi predarea și mai ales pronunțarea cam femeiască, au scăzut din valoarea ei — pentru serată. Încolo ar fi bine să se publice într-o foaie bisericească.

Declamațiunea dlui Tivăciu a fost foarte bună. Inteligentul tînr are înfățișare bărbătească, sigură și dispune de o voce plăcută și puternică; n'ar fi stricat însă, în considerarea mărimii sale, dacă ar fi făcut mai mult us de *puterea ei*. Destul de bună a fost și poezioara dlui Veljan, un tînr care deasemenea promite; însă poate-că altul ar fi cetit-o cu mai bun efect. Monologul predat de dl Tătar și-a ajuns pe deplin scopul; a provocat rîsul tuturor. Aproape la fiecare propozițiune isbușonia un rîs homeric, ceea-ce se datorează nu atât cuprinsului, foarte bogat și ca umor al monologului, căt dexterității naturale cu care l'a predat dl Tătar.

Serata s'a încheiat — după 7 ore seara prin câteva cuvinte de mulțumire ale președintelui Frățilă. A durat cam mult — peste 2 ore — dar' publicul s'a dus foarte mulțumit, ear' debutanții nu mai puțin. Din micile taxe de intrare (à 60 bani) s'a încasat peste 140 cor., sumă care va forma începutul fondului destinat pentru monumentul lui Inocențiu Clain.

Scrind din Blaj ar fi greșeală neexplicabilă să nu amintesc de chestiunea Petőfi, care a preocupat mult opinia publică și pe care ziarul d-voastre a tratat-o cu mult interes. Cei-ce ar crede după articolul lung al dlui Șulțiu, și după opinia doctorului Török Aurél, — că legenda cu oraniul lui Petőfi s'a „pulberat”, aceia toți se înșală amar. Am avut privilegiul a vorbi cu unul dintre profesorii noștri, cari au fost la Pesta și au asistat la cercetarea oraniului. M'am convins din spusele dînsului, că legenda se va pulbera numai pentru a face loc adevărului, că de fapt căpătina este a lui Petőfi. La Unguri este multă animositățe contra acestui fapt, din simplul motiv, că prețioasa relievie se găsește în mîni românești, cari vor să o păstreze cu toată cinstea ce 'i-se cuvine. Dar' cu toată animositătea lor adevărul nu se poate ascunde. S'au aflat nouă indicii, cari admirabil conșună cu cele de până acum; ear' din vechile aserțiuni dl Török n'a putut răsturna nimic. Observările alor patru specialiști, cari au cercetat căpătina, se vor publica în întregime cât mai curînd, cum și actele cari conțin nouăle date interesante. Atunci chestiunea de nou va preocupa spiritele.

Sidon.

Revista esternală

Visita principelui Wales în Germania.

Primirea, ce l-a făcut poporațiunea Berlinului principelui de Wales, a fost cât se poate de rece. La banchetul dat în onoarea lui, împăratul Wilhelm a ținut un toast, în care a accentuat numai relațiile intime familiare, ferindu-se a accentua ceva, ce ar putea arăta un raport politic mai intim.

Răsboiul din Africa-de-sud.

Foi engleze afirmă, pe baza unei telegrame din Iohannesburg, că generalul bur Vilonel, căzut în captivitate engleză la anul 1900, s-ar fi oferit să formeze o trupă de 1500 Buri, cari să lupte pentru (?) Anglia.

Kitchener a raportat, că generalul bur Ben Wijnson a fost făcut prizonier. În săptămâna trecută au capturat Burii dela Englezi 18 cară de proviant, 17 tunuri, mai multe trenuri și 700.000 lire engleze.

Știri mărunte.

Adjutantul Țarului, principele Obolenski, a sosit în Berlin cu o scrisoare de felicitare și un dar pe seama împăratului Wilhelm, care-și sârbbează ziua nașterii.

Intrunirea congresului, pe care voiau să o țină Turcii tineri în Paris, a fost oprită de poliția de acolo.

În Brongovo a fost o întrunire de înfrățire între învățătorii sârbi și bulgari dela graniță.

Ministrul de interne rusesc a dat însărcinare să se lucre o lege nouă despre clasa țăranilor.

„New-York-Herald” scrie, că otele răsculașilor de pe Filipine se înmulțesc în continuu. Dacă vrea să urmeze guvernul american cu politica de ocupațiune, trebuie să trimită trupe numeroase pe insule.

Cronica zilei.

Sibiu, 29 Ianuarie n. 1902

Centenarul lui I. Heliade Rădulescu. Duminecă la orele 2 d. p. s'a ținut gedința festivă la Academia din București, pentru aniversarea centenarului lui I. Heliade Rădulescu.

A asistat la gedință un mare număr de academicieni, între cari dl. Dim. Sturdza, președintele consiliului, dl. P. S. Aurelian, ministru de interne, precum și dl. Missir, ministru de domenii, d-na Sturdza, familia Heliade Rădulescu și alte numeroase persoane din elita Bucureștenă.

Prezidează dl. P. S. Aurelian.

Di Iacob Negruzzi se folosește de prilejul propice al aniversării centenarului lui Heliade Rădulescu, pentru a da un *Academiei* două scrisori originale, una scrisă de Heliade și cealaltă de Const. Negruzzi în anul 1836, atunci când ambii erau în centrul activității lor literare. E o corespondență schimbată între aceste două măști figurale ale vechii generații, în care se tratează despre limba română și despre măsurile de luat pentru ca limba literară din Moldova să nu difere de cea din Muntenia.

Tot Duminecă s'a sârbbat și la *Târgoviște* aniversarea centenarului lui Heliade Rădulescu. După serviciul religios s'a făcut o procesiune la casa unde s'a născut Heliade.

După amiază a fost o festivitate la gimnasiul local.

Di prefect Nicolaescu a vorbit despre activitatea lui Heliade, căruia i-a răspuns dl. George Adamescu, secretarul ministerului școalelor.

Logodnă. Elena Rădu și Augustin Pleșu, absolvent al facultății de drept și teologie, s'au logodit la București. Ambii sunt de origine ardeleni.

— Augusta Comșa și Victor Cîmăș, fidanți.

A apărut: „Viitorul”, studiu politic de Dr. Traian Vuia, retipărit din „Drapelul”. Editura foi „Drapelul”, Lugoj.

Demonstrații de ale Polonilor. Din Lemberg se anunță, că în suburbiul Valca s'au adunat mai multe sute de oameni la capela ridicată în amintirea celor căzuți în războiul polonez din 1863. Mulțimea a plecat de aici în oraș cântând cântece naționale. Un detașament de miliție a împrăștiat mulțimea, care atacase o patrulă. Câțiva din demonstrații au fost deținuți.

Bubatul în Sighișoara s'a răspândit așa de tare între băleji de ș oia, încât comitetul sanitar al orașului a dispus închiderea tuturor școalelor elementare pe 30 de zile.

Neolog. Subscripții cu inima frântă de durere anunță tuturor conșanșenilor, amicilor și cunoștințelor, cum-că preaiubitul lor: soț, tată, fiu, ginere vîr și cumnat: **Pompeiu Grigoriță**, profesor la gimnasiul fondational gr.-cat. din Năsăud, după lungi și grele suferințe a adormit în Domnul, Duminecă în 26 Ianuarie la 1/2, 12 ore a. m. în anul al 34 al etății și al 6-lea al preafiericitei sale căsătorii. Rămășițele pămîntesti ale scumpului nostru defunct s'au așezat spre eternul repaus după rîitul sfîntei noastre biserici gr.-cat. Marți în 28 Ianuarie a. c. la 2 ore p. m. în grădina familiară a socrii și din Răstosnea. Rugați vîr pentru sufletul lui! Aurora Grigoriță n. Ladó ca soție; Pompeiu Grigoriță ca fiu; Maedon Grigoriță și Nastasia Grigoriță, ca părinți; Ioan Ladó și Paraschiva Ladó ca socrii și numeroase alte rudeni.

Domnișoara Roosevelt. De când împăratul Wilhelm a rugat pe d-șoara Alice Roosevelt să fie nașa yachtului „Wilhelm II.”, din ea este cea mai interesantă femeie a Statelor-Unite. D-șoara a implinit acum 17 ani. La 3 Ianuarie a. c. a fost introdusă în societatea mare. Din acest prilej familia a dat un bal splendid. Sârbătorita d-șoară a primit nu mai puțin decît o mie de buchete. Toată seara însă a purtat numai unul, din rose albe, darul tatăi sale. La acest bal au luat parte 400 de persoane. Mulți tineri vor fi oftați în acea seară cu privirile ațîntite spre frumoasa Miss Alice.

Aviz. Incunostințăm cetitorii noștri, că „*Călimdarul Poporului*” sa epuizat. Nu mai este de vînzare.

Miss Stone. Din Djuma vine știrea, că miss Elene Stone, împreună cu tovarăsa ei Zilka, se află în Bulgaria, aproape de localitatea Yapyak.

Delegații americani se găsesc acum la Dansko. Astăzi, probabil vor plăti prețul de răscumpărare. Din Constantinopol vine o altă știre senzatională, care spune că faimoasa misionară s'ar fi înțeles cu bandiții să o răpească, ca astfel să ajungă la bani pentru scopurile urmărite de comitetul macedonean, cu care ea sta în legătură. Se presupune, că Miss Stone încă s'ar fi împărțit din suma de răscumpărare de 75.000 dolari. Au fost prinse mai multe epistole, cari dovedesc, că din locul ei ascuns în tot timpul a stat în legătură cu Sarafoff, care se afla la Geneva. Cealaltă „răpătită”, veduva Zilka, a născut o băiată, care în botez a primit numele de *Ellica*.

Expoziția artistului Grigorescu. Lumea din București e într-o animație vie de câteva zile. Aglomerarea publicului imens dela Ateneu e neobișnuită. Di Grigorescu și-a expus tablourile sale. Eată ce scrie între altele „*Voința Naț.*” despre aceste pânze artistice:

Cu o mână de mag, Grigorescu dă la o parte greoaia perdea de întunecare, ce ne-a lăsat-o orășenismul pe imaginație, și ne desvăluie câmpuri întinse pe care se revarsă ideale zori de zi, sau ead nopțile întunecoase, pe când în fund o geană de lumină se sîrcolește în agonie, câmpurile albe de lumină pe care coboară carăle în mersul leneș al boilor, cerurile străvezii albastre sau cerurile de sîdeț, pe care se sterg alburii fagi, stăncile pe care țărancele noastre toro visând, sau își apleacă capul copleșit de vise, ciobanii, cari spîrgîni de ciomag sorb cu ochii mari beția de farmec a cerului și câmpurilor. E o lume de lumină, de figuri frumoase, de fețe și ochi viștoari, de scene pline de poezie, de peisaje bogate în colorii și intense în emoție, o lume al cărui substrat de realitate noi îl cunoaștem așa de puțin și pe care fantasia și sensibilitatea artistului așterne voalurile unei poezii suave și delicate.

Încât pentru măiestria acestor tablouri fascinătoare, ne vom ocupa în „*Trib. Lit.*” de Duminecă.

De-ale lui Șașa. Sârbia a devenit cuibul senzațiilor. Știrile mai nouă din Belgrad spun, că la mai multe persoane marcante, suspiționate, că ar lăși broșuri în contra părechii regale, s'a ținut perchișișie domiciliară. Să vede, că Sârbii nici acum nu se pot împăca cu Mașina Draga, iubita nevastă a biștului Șașa. — Pe de altă parte, tînărul rege mai are năcăz și cu Rusia. Ambasadorul rus a ridicat plângere, că foile oficiale sârbesti atacă merou Rusia în modul cel mai dușmănos. Redactorii respectivelor foi au fost chemați în audiență la rege. Se zice, că și interpellări se vor face în scunpina pe tema aceasta. Câte năcăzuri pe Șașa... Și acestea toate în ultima analiză, numai pentru că a ascultat de șoaptele inimi...

D-șoare decorate. S'a acordat medalia Bene Merenti dl. I. d-șoarei Maria Unschuld Edle von Melasfeld, din Viena, și d-șoarei Tini Ruppeloch, artistă în pictură la *München*, pentru merite artistice.

Știri mărunte. Colonelul Silvestre, din casa militară a președintelui republicii franceze, a sosit în Madrid cu mistunea de a remite marile cordon al legiunii de onoare Regelui Alfonso.

— Regele Carol a acordat dlui G. D. Palade marile cordon al ordinului Coroana României.

— Prințul Obolenski, aghtotant imperial, a plecat la Berlin pentru a înmăna împăratului Wilhelm o scrisoare autografă și daruri din partea Țarului.

— Moștenitorul regelui Angliei, prințul de Galles, petrece actualmintea la Berlin. A luat de junul la casarma dragonilor.

— Corpul de rezervă permanent al trupelor finlandeze a fost disolvat, pentru a forma un al șeptelea regiment de cavalerie de rezervă.

— Ballay, guvernatorul Africii occidentale franceze, a murit.

— Vre-o 500 de muncitori fără lucru au demonstrat în fața parlamentului din Viena. Mai mulți turbulenți au fost deținuți.

— Directorul poștei din Graz, Iosif Ieneviere, s'a sinucis în cimitirul Leonhard, trăgându-și un glonț în cap.

POSTA REDACȚIEI.

„Un turist”, B. p. Numai așa putem publica, dacă își știm numele. Discreția e sigură. Vasilache. În curînd.

MAI NOU.

Oficieri români în Grecia.

Din București se anunță, că în Februarie vor visita Grecia 20 de oficeri români. În cercurile politice această vizită se consideră de o mare dovadă a alianței celor două popoare.

Convenția balcanică.

„*Kreuz Ztg.*” e informat din Viena, că visita arhiducelui Francisc Ferdinand în Petersburg are de scop prolongirea convenției balcanice dintre Austro-Ungaria și Rusia.

ECONOMIE.

Risipa în economie.

E îndeobște cunoscut, că plugarul e de regulă om cruțator. Dacă n'ar fi așa, cu greu ar și da înainte. Cu tot spiritul de cruțare, care-l stăpînește, face și el de multe-ori risipă, și încă mare. Un profesor englez de economie a constatat, că plugarul, — el vorbește de cel englez, dar se potrivește și la noi — face risipă în următoarele:

1. D-n neștiință mulți plugari nu se informează din destul despre mașinile, unelte, semînțele și soiurile de animale cele mai bune. A-și procura material mai slab e risipă și de multe-ori ceea-ce pare mai scump e mai ieftin.

2. Face risipă de muncă, neștiind cum să o conducă.

3. Risipă la pămînt. Mulți orășeni, dar' chiar și mulți țărani cuminți ar da cine știe cît pentru toate petecele de pămînt, câte rămîn nefolosite prin grădini și pe câmp.

4. Risipă în semînță. De multe-ori se seamănă prea des, prin ceea-ce se nimicește și recolta și mai adese-ori se folosește semînță rea; urmarea e recoltă slabă, buruieni multe.

5. Risipă în paie și fîn. Să se uite economul, cum luoră în privința acestora servitorul sau servitoarea, fără tragere de inimă cîtră averea stăpînului.

6. Nutrire greșită. De multe-ori se dau napi etc. prea mulți, prin ceea-ce se bolnăvesc vitele.

7. Risipă în gunoiu. La foarte mulți mustul, care conține materiile cele mai nutritoare pentru pămînt, e cărat din curte de apa de ploaie și de zăpadă.

8. Risipă în grăunțe, când claua nu e acoperită bine.

9. Pagubă prin șoarecii de câmp, când clăile stau prea mult timp pe câmp.

10. Risipă la cosit. Iarba se cosește prea tîrziu, așa că își pierde o parte mare din materiile nutritoare.

11. Pagube în urma îngrijirii rele de vite și ținerea de vite de jug bătrâne.

12. Risipă pînă în îmblăuit rău și curățit neîndeustitor.

13. Mare risipă când nu se ține de staturile date cu privire la sănătatea vitelor. Așa d. e. animalul bolnav nu se separează de celelalte, nu și bate capul cu vîndocarea lui la începutul boalei, ci așteaptă pînă s'a îmbolnăvit de-abinele și s'au molipsit de multe-ori și celelalte; nu se îngrijește de apă bună de beut, aerisirea grajdului și altele.

14. Risipă isvorită din lipsa unei îngrijiri potrivite a uneltelor, pecari mulți

le închină într'un colț, unde le mănâncă rugina.

15. Risipă prin o cruțare nepotrivită la nutreț și la altele.

16. Risipă la negoțul de vite. Negoțul măcelari taxează greutatea viței numai din ochi, dar' nu spre paguba lor. Numai vînzînd după cântar e vînzătorul sigur, că nu se înșală.

Soiuri de grâu cari nu sufer de tăciune. Se știe că sînt feluri de grâu, cum e de pildă Arămul, cari nu sufer de rugină; cercetări făcute în Germania, în ogrorul de experiențe dela Dahlem, au dovedit baronului Tubeuf că în adevăr sînt feluri nesimțitoare sau aproape nesimțitoare la tăciune.

Tubeuf a semînat în aceeași zi, etc. opt feluri de grâu, după-ce a sterilizat semînța și apoi le-a molipsit pe toate cu spori de tăciuni.

Încercările au început în toamna lui 1899, s'au făcut din nou în 1900 și în 1901.

Resultatele? Unele, de pildă grăul american de Antario, n'a suferit de loc, grăul de Bordeaux și grăul Noe s'au arătat foarte simțitoare. Astfel grăul Noe a avut 47% spice cu tăciune; grăul de Bordeaux 36%; grăul Strube 60%; grăul de Antario 1.13%; grăul american de Ohio, 0.70%.

N'ar strica și la noi asemenea cercetări.

Bibliografie.

Prăsirea pomilor, prepararea și păstrarea poamelor, de Nicolae Albani, învățător dirig. domeniul în Sămbăta Inferioară, com. Făgăraș.

Îmbucurătoarea propagandă, ce se face de un gir de ani pentru lățirea pomăritului atât de rentabil la noi, e de a se mulțumi în prima linie acelei pleiade de învățători harnici — nu prea mulți până acum — care prin vorbă și faptă s'au făcut apostolii lui. În fruntea acestora trebuie pus dl. Nicolae Albani, care în decurs de 16 ani, pe lângă multe conferințe pomologice ținute prin comitele comitatului Făgăraș, a distribuit parte din propria-i grădină școlară, parte mijlocind dela pepinierile statului la 20.000 pomi. În cărțile de față, înzestrată cu multe și frumoase ilustrațiuni, și-a depus rodul experiențelor sale făcute într'un gir lung de ani pe terenul pomăritului. Într'un limbaj popular desopere într'un mod firesc tainele pomăritului, începînd cu cîștigarea semînței, cultura pădureșilor, altoitul și terminînd cu cultura altorilor și arătarea mijloacelor, cari să ne ajute a valoriza cât mai bine poamele.

Cartea, și ea exterior foarte plăcută se poate procura cu prețul de 30 cr. (60 bani + 6 bani porto) dela autor sau dela „*Tipografia*”, societate pe acții în Sibiu.

Geografia Ungariei și elementele din geografia generală pentru școalele populare, de Dr. Nicolae Pop. Editura IX., îndreptată și acomodată celui mai nou plan de învățămînt Brașov, 1900. Editura lui H. Zeidner. Prețul broșurat cu harta Ungariei în negru 50 bani, colorată 60 bani.

Higiiena sau cartea sănătății, manual pentru școalele populare, de Dr. St. Erdélyi, medic în Orăștie, Blaj, 1900. Prețul 30 bani.

Stilistica practică sau regulile și exemple pentru tot felul de epistole, petițiuni, acte și documente de I. F. Negrușiu. Ed. III. Sibiu. Tip. W. Krafft. Prețul 80 bani.

Ceea-ce ridică îndeosebi valoarea manualului sînt împărțirea metodică, priceperea de dascăl înocunșit în munca pe terenul acesta dovedită cu acest privilegiu și exemple luate tot din scriitorii noștri de seamă. Cartea are aprobarea ministerială și e introdusă la toate gimnasiile noastre, o nouă dovadă, că apăsia ei a sîtisfăcut dela început o necesitate adînc simțită.

Documente privitoare la trecutul Românilor din Schei (1600—1783), publicate cu cheltueala bisericeii f. Nicolae din Brașov (Șhei) de Dr. Sterie Stinghe. Vol. I. Brașov. 1901. În anul 1899 apăruse „*Istoria bisericeii Șcheilor Brașovului*” (manuscris dela Radu Amédon), publicată de Sterie Stinghe. Atîndouă volumele conțin un material, care trebuie să intereseze pe toți cei ce doresc a face cunoștință îndeosebi cu amănuntele din istoria bisericeii gr.-or.

„**Curs de albinărie**”, de Cont. C. P. Vol. I. București. (Nr. 1 din „*Biblioteca națională ilustrată*”).

„**Cultura căneptii și a inului**”, de V. S. Moga. București, 1901.

„**Diplome maramureșene** din sec. XIV și XV”, adunate și comentate de Dr. Ioan Mihályi de Apșa, avocat și prototisc comitatens în Sighetul-Marmăției (M.-Sziget). Tomul I, prețul 10 cor.; format mare octav. În acest volum se cuprind un mare număr de diplome din secolii indicați, dintre cari 310 acum vîd lumina zilei pentru întâia dată. Recomandăm cu cea mai mare căldură acest prețios op în atențiunea nu numai a specialiștilor, dar' a tuturor Românilor, cari se interesează să cunoască trecutul și relațiile etno-și geografice ale romanticei Marmății. Aparatul științific, cu care ne prezintă dl. Dr. Mihályi rezultatul muncii obositoare de cercutare a arhivelor, mănăstirilor, colecțiilor private etc. dovedește, că autorul dispune de largi cunoștințe istorice, și poate ajunge în rîndul primilor noștri istoriografi. Dr. Mihályi va face un mare serviciu atât istoriei, cât și națiunii române, dacă continuînd cu edarea și prelucrarea restului de documente, ce le are în posesiune, va da la o parte vîlul, ce acopere trecutul viteazului popor român din frumosa Maramureș. O astfel de întreprindere științifică merită spriginul întregului neam românesc.

— Opul se află de vînzare la autorul, dl. Dr. Ioan Mihályi, în M.-Sziget.

Tragedia Calvarului, de abb. Henry Bolo, tradusă în românește de membrii societății de lectură „*Inocențiu Micu Clain*” a teologilor din Blaj. Edit. societății tiparului „*Tipografia*”, societ. pe acțiuni în Sibiu. Prețul: 2 coroane, pentru România: 3 lei.

În această scriere se tratează, într-o concepțiune originală și într'un stil superb, *divina tragedie* a Mântuitorului. E o lectură, ce înalță fiecare suflet creștinesc, obicînit a simți și gîndi.

Traducerea e vrednică de original; pare-că nici nu e traducere. Un limbaj verde românesc, în felul scripturilor sfinte, este caracteristica escelentei traducerii, care face onoare tinerilor teologi dela Blaj. Unitatea stilului e așa de evidentă, încât ni-se pare că unul singur a făcut întreaga traducere.

Înfrățirea tehnică nu desminte reputațiunea bună a atelierului „*Tipografia*” noastră. Ear' broșurarea în stil antic, franțuzesc li dă o formă originală și atrăgătoare. Învîlul e de hîrtie pergament.

Rar se vede în piața de cărți românești o carte cu înfrățire așa de elegantă, demnă atrăgătoare.

Un volum de poezii. Doamna *Alexandrina I. Matey*, cunoscuta noastră patrioată, care locuiește de mai multă vreme în Graz, a scos un volum de poezii în limba germană intitulat „*Allerseelen*”. Se poate procura dela autoară, Graz, Humboldtstrasse 30, etagiul 2.

Sosiri în Sibiu.

La 29 Ianuarie n. 1902.

Hotel „*Imperatul Romanilor*”: Gerendy, Szövényfalva; Ender, insp. de poștă, Budapesta; Dr. Schön, medic de reg. Biserica-albă; Teodorescu, Ploiești.

Hotel „*Neuriner*”: Fischer, cîntăreț de operă din Salzburg, Boicescu, Rimnic; Popovici, Serecia; Wordl, Budapesta.

Hotel „*Melzer*”: David; preot Sas-Sebeg; Oltean, preot; Palade, preot, Cămpeni; Thalmann și soția, preot Reșcu; Korn, red. Chi chinda mare.

Hotel „*Mihail*”: Bratu, căp. București; Kamil, Hususiu; Belar, not. Blaj; Fărkaș, preot Boiești; Popescu, curelar Căcova; Gossler, ferar Cluj.

Teatru orășenesc în Sibiu.

Direcțiunea: Leo Bauer.

Joi, 30 Ian.

A patra ospitare a cîntăreței de operetă Iohanna Fischer-Frey dela teatrul vienez „*An der Wien*”.

„BOCCACCIO”

operetă în 3 acte de Francisco Suppé.

Începutul la 7 ore seara.

Pentru redacție și editură responsabil: George Mohan.

Proprietar: Pentru „*Tipografia*”, societate pe acțiuni: Iosif Marshall.

BIROU DE ADVOCATURĂ.

Nicolae A. Popovici,

DOCTOR ÎN DREPT

în științele politice administrative

fost magistrat — avocat.

București,

[324] 47—48 Strada Română nr. 81

Premiat cu diplomă de onoare și cu medalia de aur la esposițiile igienice din Cairo (1895, și Londra (1896).

Un mijloc extern experimentat de capacitate medicale și folosit în spitale mai mari cu succes excelent este

SPIRTUL DE REUMATISM,

sigur și de o eficacitate foarte grabnică contra podregei, reumatismului, ischias etc. Puterea lui e surprinzătoare, făcând de multe ori să înceteze total și cele mai învechite dureri de podagră și reumă numai după câteva frecături.

Prețul unui flacon cu îndrumarea de folosință 1 cor., unul mai mare 2 cor. 40 bani.

Cremă de garoafe — contra pipingenilor și tuturor necurățiilor de pe pielea feței și a mâinilor. Mijloc preferit în cercurile înalte. Prețul 1 cor.

Pudră de garoafe, — dă pielei elasticitate și finețe. Se află de culoare albă, trandafir și cremă. O cutie 1 coroană.

Prăf de garoafe pentru dinți — pentru ținerea în stare bună a dinților și a gingiilor. Desinfecțiază gura, dă dinților o albeață orbitoare. O cutie 80 bani, o perie de dinți 1 coroană.

Săpun de garoafe. — Cel mai fin săpun de toaletă, cu un miros deosebit de plăcut. Q bucată 80 bani.

Elixir de păr, — împiedică cu siguranță căderea părului, chelia și formarea mătreței. Prețul unui flacon 3 cor.

Se capătă în mai toate farmaciile,

Cu ramburs sau pe lângă anticiparea banilor trimite producătorul lor

WIDDER GYULA,
farmacist, Sátorajauhely.

Depozite principale în Budapesta la farmacia lui Iosif Török, Király utca nr. 12 și la „Nádor gyógyszertár” a lui Egger, Váci-körút nr. 17.

În Sibiu se capătă la I. C. Molnár, Gottlieb Heinrich, E. Rummel, în Sebeșul săsesc la Lud. Binder, în Orăștie la Iosif Graffius, în Mediaș la Iosif Oberth, în Căhalm la E. V. Melas.

MARGARETA MOLDOVAN.

Din tainele vieții.

29 de romane și schițe.

Prețul 2 cor., plus 10 bani poșta.

Se poate procura dela

Librăria

W. Krafft.

Bine apreciată de întreaga presă noastră.

Legea veterinară

atât de mult folosite de toți economii și tuturor primăriile comunale — a ieșit de sub tipar în a doua ediție îndreptată și îmbogățită. „Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibului” a îngrijit ca atât limba cât și forma cărții acesteia să fie cât se poate de potrivită, pentru ca poporul să poată pe deplin înțelege sfaturile și îndrumările ce i se dau cu privire la: pasapoarte, târguri de vite, boale lipicioase și multe alte lucruri folosite. Cartea se numește:

Invetătorul Munteanu

împartășește economii și cele mai de lipsă cunoștințe despre

LEGEA VETERINARĂ
(Lequirea vitelor)

BOALELE LIPICIOASE (CONTAGIOASE)

stând cu dinții la sfat în serile lungi de iarnă.

De **Tormay Béla.**

Ediția II. revizuită — 152 pagini mari.

Cartea costă 80 bani (cu poșta 90 bani) și se poate cumpăra dela

Reuniunea română de agricultură
din comitatul Sibului.

„Foaia Poporului”,

este cea mai bună și mai ieftină gazetă populară.

„Foaia Poporului”

iese în fiecare Duminică, în format cuart mare, cu cuprins bogat politic-național, economic, literar, informativ etc. și cu ilustrațiuni.

Pentru ca fiecare știutor de carte să poată abona această foaie

„Foaia Poporului”

va costa numai 4 cor. pe anul întreg sau 2 cor. pe jumătate de an.

Abonamentele se fac de-a dreptul sau prin mandate postale la

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

O casă nouă,

strada Rațelor nr. 13, se vinde din mână liberă din cauza altor întreprinderi. Informațiuni se primesc acolo, în etajul I.

Calderara & Bankmann,

fabrică de parfum și săpun de toaletă a curții ces. și reg.

recomandă ca specialități deosebite:

glicerina de lăcrămioare, vioarele de pădure de Viena, oleu de flori de tei, de floarea soarelui, glicerina de vioare, săpun de „Speick” și săpun pentru scaldarea copiilor, plăci de săpun (foarte recomandabile pentru turiști și duii ofieri) în cea mai bună calitate.

Se pot cumpăra la depository:

Parfumeria Meltzer,

strada Cismădiei (edificiul comanda de corp),

Gustav Meltzer,

fabrică de săpun în strada Gusteriței nr. 28

[43] 14—16 în Sibiu.

Franzbranntwein-ul

BRÁZAY,

cel mai răspândit și mai neescepțional mijloc de cură în casă.

Se expediază dela fabrica lui

Coloman Brázay,

Budapesta, IV., Museum-körút nr. 23.

Masajul. Cel mai potrivit spirit pentru masaj e Franzbranntwein-ul lui Brázay, cu care frecăm corpul, îndeplinind astfel masajul. Aplicarea se face punând 1—2 linguri de spirit într-o farfurie sau într-o cișcă și frecând ușor cu mâna curată sau cu un flanel partea corpului, până când spiritul s-a absorbit sub piele. Procedura aceasta o urmărim de 3 ori pe zi, și anume dimineața înainte de așezare, la amiază și seara la culcare. O astfel de frecare se ține 15 minute. Franzbranntwein-ul învioră corpul.

10 26—62

Ferți-vă de imitațiuni.

Fiți cu atențiune la marca de apărare.

Se capătă în ori-ce apotecă și în celelalte prăvălii.

Doi mari Metropoliți ai Românilor
Andrei bar. de Șaguna

Alexandru Sterea Șulțiu.

— **Portrete frumoase.** —
Lacrate la Viena, în fototipie, fiecare separat, pe hârtie fină de carton; sunt foarte potrivite tablouri în casa fiecărui Român.
Prețul unui exemplar 40 bani.

„Tipografia”,
soc. pe acțiuni, Sibiu.

Studii Literare

Teodor Raica,
profesor de literatură.

Cuprinzând:

0 gramatică-parodie.

Veacul al XVI-lea.

Codrul frate cu Românul.

Monografia prepoziției „de”.

O carte de mare preț pentru toți profesorii, dascălii și cărturarii români.

Prețul numai 1 cor. 50 bani.

Se poate procura dela

Librăria W. Krafft.

Cartea Stuparilor
săteni

de **Romul Simu, invetător.**

Cu mai multe ilustrațiuni în text.
Editura și proprietatea

Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibului.

Prețul 70 bani plus poșta.

Reuniunea agricolă prin edarea acestei cărți folosite a umplut un gol adânc simțit în literatura stuparilor. Broșura este scrisă pe un frânt de invetatură, stupar priceput. Ea rectează pe scurt tot de ce are trebuință un stupar. Se recomandă cu deosebire ca promisiune pentru școlile noastre de tot soiul.

Se vinde la

Librăria W. Krafft.

Din editura „Tipografiei”, soc. pe acțiuni în Sibiu.

Arghir și Elena, o istorie frumoasă în versuri	cor. —30
Art. de lege XXI. și XXIII. ex. 1886. Despre instrucțiuni și despre procedura disciplinară	—50
Art. de lege XXII. ex. 1886. Despre comune	—80
Alușiu Gavrilă, Societăți de cumpătare, îndreptar pentru înființarea lor după modelul „Societății de cumpătare”	1.—
Brote Eugen, Ținerea vitelor	—24
Trifoiul	—30
Costan T., Aur, novelă	—40
Duică G. P., Savitri, povestire indică din Mahabarată	—32
Euers Georg, Homo sum, roman tradus de Mugur	1.00
Indreptar practic în economia rurală de mai mulți preoți	1.60
Leonat și Dorofata, vorbire de glume în versuri	—20
Nordau Max, Naționalitatea, studiu	—40
Reprivire din Paradoxe sociologice	—40
Ordonanțele ministeriale pentru introducerea legii comunale (Art. XXII. din 1886)	—10
Russu-Șirianu I., Moara din vale, 8 romane	1.40
Simtion T., Păcate Domnești, novelă orig.	—60
Simu R., Monografia comunei Orlat	—50

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Se află de vânzare în librăria W. Krafft în Sibiu.

Din editura „Tipografiei”, societate pe acțiuni în Sibiu.

Biblioteca populară a „Tribunei”

1. Padureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 culese tip. broș., elegant. Un exemplar 60 bani.	24. Strigoia. Din tainele lui Nicolae Boga. Un exemplar 40 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 10 bani.	25. Drama mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 bani.	26. Tainele vieții. De Björnsterne Björnson. Un exemplar 12 bani.
4. Piperaș Petru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.	27. Veeții. Din tainele lui Nicolae Gogol. Un exemplar 40 bani.
5. Păcătoșii și Tădăci. Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 6 bani.	28. Păcătoșii în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 20 bani.
6. Jocurile și jocurile de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 80 bani.	29. Sgarciul. Comedie de Molière. Un exemplar 60 bani.
7. Tălmășul. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.	30. Lumina proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 10 bani.
8. Colacariul. Obiceiurile țerănilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 bani.	31. Născu-impărat. Poveste din popor de „Mărgineanu”. Un exemplar 24 bani.
9. Fieca a are mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 28 bani.	32. Uita-impăratul și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanu”. Un exemplar 24 bani.
10. Povestea lui Igon. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 6 bani.	33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 10 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 16 bani.	34. Spica de aur. Culese de dascălul Ioan F. Lăzar. Un exemplar 20 bani.
12. Îndreptărele. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 16 bani.	35. Un idil în Rogeni. Novela de Bret Harter. Un exemplar 16 bani.
13. Răstăm de mamă. Legenda populară din giurul Născuului. De George Coșbuc. Un exemplar 12 bani.	36. Baba Indului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 16 bani.
14. Băieții de Bojona Născu, tradusă din limba boacă de prof. Dr. Urban Iaric. Un exemplar cu 80 bani.	37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dăbule. Un exemplar 30 bani.
15. Viad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 10 bani.	38. Pina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 24 bani.
16. Din bătrân. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, fragmentări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.	39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 20 bani.
17. Pe pământul Turcilor de George Coșbuc. Un exemplar 16 bani.	40. O partidă în pădure. De Antoniu Ghislan zăci. Un exemplar 24 bani.
18. Căldăruga cu trei pletoare. Poveste francească de Eleonora Tănăsescu, după A. Gevrey. Un exemplar 16 bani.	41. Poștii bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoara Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 40 bani.
19. Căpșoșica. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.	42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 30 bani.
20. Un peșteră îndreptăcit. Novela de Björnsterne Björnson. (1886). Un exemplar 8 bani.	43. Mica Fadeta. De George Sand. Un exemplar 60 bani.
21. Prietenul meu Văntură-Teard. Din novelele californice ale lui Bret Harter. Un exemplar 16 bani.	44. Războiul păcurarilor. Poveste de Nicolae Trimbișanu. Un exemplar 44 bani.
22. Scăpătoare. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 8 bani.	45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Papadi. Tradusă de I. L. Caragiann. Un exemplar 40 bani.
23. Fata Craiului din cetin. De George Coșbuc. Un exemplar 8 bani.	46. Clara Milici. Novela de I. Turghenov. Traducere din limba rusă de Enea Hedeș. Un exemplar 80 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Se află de vânzare în librăria W. Krafft în Sibiu.

Ilustrații românești

Cărți postale

cu **ilustrații românești**

.....toate n'a tot
Frumoase cât eu aici nu pot
Mai frumoase să-mi socot
Ca mlașca mea

in **peste 20 variante,**

care de care

mai fermecătoare

Se află cu prețul de 10 bani per bucată

la

„Tipografia”,

societate pe acțiuni în Sibiu, str. Poplăci nr. 16.

La cumpărări mai mari se dă rabat potrivit.

Tipuri admirabile.